

abile : nō fort̄ est̄ das superior̄ fort̄ q̄ uero dicitur
sciam prædicam predictam & prædictam & q̄ s̄ dicitur. etiam iā
prædicta & ab aliis: ḡ s̄ & prædicta in tempore in iā possi-
bili. Dein ab aliis ut prædictum est: ḡ s̄ & in possibili-
& iā possibili: ḡ s̄ & in possibili vel & in prædicta
regim̄ & perficit ad eum ut iā perficit uero ḡ s̄ possibili & in possibili
ad aliis uero perficit.

Capit. 3.

○ facta distinguuntur etiam entibus ad ista illius.

Cap. 1. Dicitur actualis distinguatur ad rem rei ab exteriori ac
interiori. P. reg. Ita suorum in dicta desp. 31. sect. 4. d.
1° tomo. in 3° an. p. 111. desp. 36. sect. 1. D. Oxus et tomo in 3° an.
desp. 32. cap. 2. 1° p. 111. desp. 47. no 4. D. desp. 23. no 4.
Ita desp. 179. no 6. D. in meth. desp. 7. cap. 2. Valencia 1° p.
desp. 1. q. 3. fundo 4. Toledo 1° physicon tracto 70. q. 4.
Pavia 6. Physicon 4. 1° p. 113. ibi. D. Ravibus 1° physicon
tracto 6. denie 1° p. 114. no 6. Fundato desp. 179. meth. no 53.
Conimbr. 1. degeneratio 4. q. 5. act. 3. 1° p. 6. act. 3. Tonga
ib. 4. meth. 4. q. 4. interius Conimbr. Tonga docent
actiam ex min. fragm. 1° in distinctionem ut nobilis suorum
super Denys nos trac. 1°. huius operis hanc veritatem late 1°
animus q. 4. cap. 2. Ita 3. 1° Laterius q. 12. cap. 6.

¶ G' dein' l°. si effe actualis

distinguanchi ex ea re ab istis aduersariis patet esse, et intelligi
arbitrii istius aduersarii, quia fortis est intelligens aduersariis istius, nam
ne ei, ne intelligi patet aduersarii istius, quia est, et intelligens aduersarii
istius, et istius actualis. de istis aduersariis est ne re non degener-
minatur. Et hinc ergo significat intelligens actualis sicut patet
et intelligens aduersarii istius. Quia est, et intelligens est omnis poten-
tia et in genere, et tunc non est illius actualis; aut est omnis poten-
tia, et in actu: atque implicat actiones in seum intelligi plu-
storum in actu, quia sit et intelligens istius ratione eius, quod illud
poterit deponere in actuum prouenditum ratione eius, ne intelligi patet aduersarii
istius, quia sit et intelligens actualis istius.

2. si extra actualis sit nisi
dicitur ab actuali esse distinguatur superaret etiam actualis
cuius pars ducatur in aliis est esse: existit: q. id est
actualis actualis arteq; ducatur cum illa extra materialis
existit: p. idem q. id est dicitur nisi sit nisi sit deinde non
arbitrio sed in infinitum: existit etiam
dicitur
distinguitur ab aliis q. id est nisi extra illa sit nisi
veit agente creato: ab omnibus creaturis a ipsius
aliquo nomen ut in principali predictis, non superat
actualis etiam rei, cuius est nisi, ab aliis extensam alioq;
aduceret ex nulo per se vel subto: q. si extra actualis actualis
dicitur ab actuali esse distinguatur superaret illa.

Opposite mine defendit al hominibus

scala agente eisdem actualibus distinguuntur ab essentiis
duci. **S**icut' a scotia scala dependentia eisdem actuali-
bus induatur ab essentia actuali discriminata; hinc facient ex
nobis Malina l. p. q. 3. art. 7. depp. 2. d. 2. d. 2.
2. tral. 4. cap. 6. **I**n persona eiusdem est 2. Mal. l. sicut
actualis fides: d. in dicitur utrum rebus agia: q. eis distingui-
untur rebus ab essentia, q. eis sicut. **P**regando enim falsa mai-
or. 2. at filium, q. personam et veritatem distinctionem
distingui rebus ab essentia q. qm. sicut dicitur et dicitur at
late primum in tral. l. q. 10. cap. 2. q. 2. q. 12. cap.
3. 2. **S**ecunda scala apponit 2. **D**icitur
distinctione eisdem rebus unius rei, q. modis diversis essentia-
actualibus eius: q. sicut' essentiam ei distinctam ab essentia actuali-
bus. **F**loq. q. art. essentia in variata proportione illi poter-
re mente eisdem in alio, q. post alijs tempus libet eis tempore
de si illi panis sacrae: q. essentia in alio. **F**actio quod est:
magis. **E**sse proportionem non facti: q. q. q. d. multiplicare
eisdem rebus, q. multiplicatio' essentia actualis eisdem rebus.

Douglas ang d' dillig gheen

modo Mai. d. festivo min. istia in alio, d. ecclesia in
alio auerba festigantur sic ipsius ecclesie nego min. : real-
tusq; go ad nat. istia in alio ab aliis statu operari jado

Nisi. Ex eo: n. q. dignitas, q. e. in nisi: genit. denaret in
pertinere seu uniuersum, q. in meiorante inheret in illa, d. dictu
e. in alio. Distinguit ali ipsa p. e. extra rationem, q. in secon
it adiacionem creaturam, q. q. extra rationem positi, d. dictu p. e
extens. I. m. inheret in alio: at extra q. dignitatis semper cur
na sicut et esse actualis ipsius dignitatis.

Et mihi arg. et fui de
de diversis rebus in diversis dicitur. Tunc nomen dicitur
unum annum, et annulatum decimam. replicat est
autem. illius actualis annus non; in tunc dicitur est duratio,
quae dicitur agnata temporum imaginacione, cui respondet duratio
interventus: cuius illa non tempore de, q. auctoritate consideratur,
et correspondunt aliis temporis imaginacionis, sicut enim in celestia:
ne duratio actualis legitur, et in iterum respondet, ut altera
duratio a. n. est per stirpes, q. n. temp. fuit stirpes.
At ista significat in ordine secundum, ut si esset
actualis et non ut supradictum, atque in dico et respondet
tempore plane legitur: actualis actualis sic certe, in distinc:
ta ab alia. Ita Forte de Marti, subiectio anno 1511.
Eod omni legendum de illius possibile. Istitia possibili; pa-
ratibus adiuvicere.

La 2^a exposito $\frac{1}{2}$ a distinguere
se ne cui de $\frac{1}{2}$ enim, $\frac{1}{2}$ distinguere enim ratiocinata

an recusinatorem. **I**stus enim potestis sit una fratres
cognocibilius unum scipium, et ista actualis altera fictio-
nes et alterum scipium cognoscibilius? dupliquer potest
erari testificatio et raim recusinatorem in aliis locis potest
ab altero presentem, ut et a recte, et recte ab aliis in his. **E**t ita
ut ex una tunc per debum passio et recte paise consideratur alibi
testimoniis recte paise considerari **T**estimoniis igitur est potest accreditari
aliis ex his potest enim actualis dupliquer alibi actualis.

Responso 1º (supponendo distinguere a
tecto & raiam reuinoriam cum Tecto 1º ex parte tecto 1º q.
13. q. 11. s. aduerte Benedictus Perini ab. b. cap. v. d. 16.
Valencia fucio (casio sua) dicitur in q. 1º plausibiliter
distinguere 1º modis, q. 2º realis & illa ipsa intelligitur distin-
tata in tali genere, q. 3º illa ipsa Patrum intelligitur in alio atque
in. q. 4º fucio: cæstia realis, illa ipsa res intelligitur producta ex
fucia suay p. 1º: ab hoc sufficit ut iste deus fidelitas ad in-
veniam distinguuntur in ead entitate cum f. 1º in se q. 1º
ad. q. 2º q. 3º distinguuntur, variabiles esse q. 4º cæstia tan-
q. 5º apud fidelitatem atq. p. 1º dicit fucio q. 1º 13. t. 16.
no 23. q. 2º videmur fucio q. 1º 18. q. 2º 152. t. 153.

Respondeo 2º. Pabulo? destrui-
qui 2. mō, q. reate ita distinguitur ab hī: q. cōsītū actua-
lē ita distinguitur ad cōsītū actuali. q. hō istam q. sicut raa-

alē eīa hāc ē cōmūnītātē sāctā actualijs a
fīcē pīm ī fīcē hāc ī cōmūnītātē sāctā actualijs
gō si rāte pāt dēstīgūi cōmūnītē ab hāc ita cābā adra-
sī, pāt hāc alētā actualijs dēstīgūi cōmūnītē. Ita cōmūnītē hāc
fūcē, gō tē dēstīgūi cōmūnītē. Ita cōmūnītē hāc
at dēstīgūi cōmūnītē. ~~ab hāc ad alē~~

moana. Ut hāc sāctā pīm ī fīcē hāc ī cōmūnītē
dēstīgūi cōmūnītē. **Q** uātē dēstīgūi cōmūnītē hāc
dēstīgūi cōmūnītē. **S** i hāc ī fīcē hāc ī cōmūnītē hāc
dēstīgūi cōmūnītē.

De pītātib⁹ entī cōmūnītē cōmūnītē

por. dāc. 93. alētā actualijs cōmūnītē hāc
dēstīgūi cōmūnītē. **C** apārētē. **A** mētē. **M** e tē. **T** rātē. **R** e sāctā

hāc. **H** a sāctā hāc. **G** o dēstīgūi cōmūnītē. **F** rātē. **D** e sāctā hāc.

O tā tā. **T** o sāctā entī pītātē. **P** a dētātē. **G** a dētātē. **L** a dētātē. **E** dētātē.
entī hāc. **H** o cōmūnītē. **G** i gōtē. **B** i cōmūnītē. **R** e dētātē. **N** e dētātē.
pītātē, nūmē cōmūnītē, u. v. Cōmūnītē. Ita cōmūnītē cōmūnītē
xpe fūcē dētātē. **M** e tē. **S** e tē. **I** n fīcē dētātē.
S e tē. **F** rātē. **V** a hāc cōmūnītē. **T** o dētātē. **S** e tē. **A** mētē. **D** e sāctā hāc.
H a sāctā hāc. **G** o dētātē. **F** rātē. **D** e sāctā hāc. **S** e tē. **A** mētē. **D** e sāctā hāc.
ente reciprōcent. **D** e sāctā hāc. **S** e tē. **A** mētē. **D** e sāctā hāc. **G** o dētātē.
ente reciprōcent. **D** e sāctā hāc. **S** e tē. **A** mētē. **D** e sāctā hāc. **G** o dētātē.

D e sāctā hāc. **T** o sāctā entī cōmūnītē. **G** o dētātē. **D** e sāctā hāc.
iplex pāt dētātē. **G** o dētātē. **S** e tē. **A** mētē. **D** e sāctā hāc. **G** o dētātē.

spiritu nō cuiuslibet ente ex finitam & ex infinitum
: hinc ceteram rem & distinguendum, & aliis rebus.

Q[uod] 2° q[uod] ordinatio de 3.

spiritu pietatis. **P**ro 1°: illi appetere unitatem:
2° veritatem: 3° bonitatem. **A**propositio 2° unitas & abele-
ta. & in multis rebus inse ipsa: g^o & prior in ea, quoniam unitas
est, & per se est & per se est unitas. **D**einde unitas & cor-
dium ad interiorum: bonitas. p[er] ordinem ad exteriorum: ab ele-
ta & prior: g[eneris] unitas, r[es] ipsa ab ele[ctorate] ut dicit actuus super-
est actuus istius unitatis: g[eneris] unitas & prior bonitate: g[eneris]
unitatis. 1° appetit unitas. 2° unitas. 3° bonitas

unitatis: 4° appetit unitas. **C**apit. 12^m

Quid est unitas ente p[er] pietate?

Consideretur unitas in liberum arbitrio et alicuius unitatis
liberum arbitrium absente, existens per positionem dy-
nastiam. Et est alijs regis, et regis regis & dominorum? **P**ro-
p[ri]o facti alijs positionum unitatis non habentur. Ita
poterit hoc sit. q. c. 2° alijs manifestum, quare

525

nisi aliud est p̄ber est. Valens 1^a p̄e tunc 2^a. Iap.
1^a exp. 2^a. Et fidelis deus + p̄tētū substationē
est 1^a. sibi ex mali iustitiae 1^a id est ē distinctam
exā rei ab alterio, ē aliud est illud: g. si unum e
spiritu distincta ex ea rei ab ante ē aliud p̄terē:
ab ex mali iustitiae unum n̄ ē aliud p̄terē: g. ab
repugnante apostolo dico debemus separare unum a ē
ex ea rei distinctas ab aliis. Dein sed qd̄ oīg. un.
est ab ē aliud apostolus: g. si unum n̄ ē negationē
est ab ē aliud ab ante: ab ex mali n̄ ē aliud
g. n̄ ē negationē.

Opposita dicit Paterius Iap. +

sent. 1. T̄ mentis concubitor. qd̄ argui 2^a. subton n̄ inc.
cludit̄ in sua opibat: ab di animo, seu unitate sit aliud
paternum in illis includit̄ n̄ obij: g. n̄ est entis spiritus
P̄cedendo nisi te arguas nisi, sent. ex eo qd̄ n̄ obij n̄
qd̄ paternitas sit aliud ex circuitum, n̄ regi qd̄ fratre in-
cludat in se Deum, ita ex eo qd̄ unitas sit aliud circuitum
n̄ regi qd̄ includat enim entis spiriti in sua n̄ obij: un-
iat sufficiet, qd̄ paternitas sit Deus idem, ita sufficiet qd̄
unitas sit eiusdem, ita he 1^a et ist fidelis est debet
siderari, ut paternitas sit, qd̄ entis n̄ obij: et unitas
intelligit at ordinatio rei in se. Quidq; dissimilat hanc obij?

254

1.6. de distinctione attributorum premissa cap. 1.

*N*egress 2. *P*ropter illa unitate pos-
sibilia *f*initum ante, ad huc est intelligi in unum, si
deum idem sine illa possit illa unitate separata ex-
istere distincta, ad huc intelligi in unum: quod est in substantia
in unum per positivam unitatem. *D*istinguimus ergo ad:
huc intelligi in unum factio rego ait: natus sedo ait de:
in testimo sequens iudeo de unitate natu: rego defini:
vit. *A*stis non estimabat unitatem entis in negacione
deum idem sicut etiam *Paulus* *ad Corinths* explicari; sive ali:
o hoc rego *propositio* *propositio* *sive* *unica*, sive dupla
est, indicio in se, *et* diversi ab aliis *et* *propositio*

Caput 3

De unitate entis propietate.

6. *E*t in facto distinguida est unitas transversa, seu unitas
unitatis, ut et a *proposito* de unitate cognitis, de *proposito* *Concordia*
in *Logica*. De unitate ergo *proposito* entis unitis. *P*roposi:
tio unitatem transcendentalum entis propietatum in ipsam cui

Regalis locutus est dicitur uero
nisi cogitatio in mente p[ro]p[ter]e uita? Propterea iste fuit:
ut deo inspiratio dicitur: animatus creatus et lati cognitio
per aliquid rem potius ipsam: ab aliis rationem ad talium cognitio[n]es
enim dicuntur uero: sive semper cum illa formatu: j[ust]e re dicitur uero
et rationem ad intus creati cognitio[n]em.

Regalis 2° res dicat u. g.
ordinem ad cognitioν praticam an speculativam. Si ē
u. am ordinem ad speculativam. Ita fratre Dug. T. Re-
h. sed. l. nō 18, d. Vasing T. atq. sitat. P. f. f.
g. Dug. e. erg. u. m. veritate haec transcendebit; do-
pat. Sic u. m. ordinem ad cognitioν praticam, cum nade
deī cognitioν praktica, cui Dug. dicat operej, nulla n. ē

255

cognitio. Sed libet mihi fieri etiam. Dum ergo uero in ordine
ad cognitionem pietatis, cui esse dicimus formam.

(Caput 7. m.)

De bonitate entis et pietate.

Primum de bonitate mortali, de genere deputare salent. T. I.
cum Diuino. Th. 1. 2. d. q. 4. t. 5. e. Honores huiusmodi
sit ipsa metu et timore sui facti. Non aerumnina-
ti, sed derelat in appetitu actionem aliquem qui appetit.
Praef. ita sicut 1. Chicani 1. quem ueritudo
luc. 7. Mether sent. 4. nro 41, 42, 43. Ita se
lit enim ad intum, sicut bonum ad appetitum; atque ut ei ipsa
rei effici potest derelat cognitionem, et genere appetit: quod bonum
in ipsa rei gloria calatur, potest illa derelat appetitum, et gen-
ere appetit.

Colliguntur 1. ostia Dallia 2. l.

per dep. 23. cap. 6. Bonitatem non est facta integritatem, seu
perfectionem, nisi in sua esse, scilicet sine aliqua occurreret. De app-
etitu: 2. factio seu integritas rei grande considerata nec
magistratus distinguuntur ab ipsa rei effici, entitatis appetitum
inadequata, et uenit absente: quod potest in ente appetit.

q. sit in dignitate debet ad ille parere, et videtur debet.

inguebitur

Gallico 2. istra suavissimus deponit. sed. 1.

nro 12. Contra bonum enim pietatem non est ipsam rei extatamen-
tum alium cuius cui ipsa estatis est suavissimus. Ille deus
est bonum dum cogitat agnum, cui dicit suavissimus. Ergo
si ex eo quod res est alieni suavissimus dicuntur. Contra bona-
mentum, ex eo quod est alieni suavissimus, dicuntur mala triste-
ritate, non illi pietatis cui agnus dicuntur mala tris-
titudine: ab nulla res dicitur transcendente mala celi-
des suavitatis: genere bona estatis suavissimenter.

Oppone p. apud Gallo 2. nro 12. huius

et hoc habet secundum integratam definitionem: q. integritas
est pietas entis. Hoc etiam, q. si bonitas non consistere in ista defi-
nitione. Integritate consistet in suavitate ipsa est. ut videtur in ali-
terius: ab eo quod est consistere in illa: q. consistit in integritate
Hoc min. 1. illa suavitatis non consistit soli enti: q. non est aliud pietas
entis. Hoc agit q. Bonitas potest esse secundo quod est suavitatis
lieni at testatur Christus D. Lazarus de Iudea. Boni erat ei secundum non
fuerit: ab eo non est secundum et non est q. Bonitas secunda p. suavitatis
est entis realis pietatis.

Dicitur autem cum non entis integritas
definitione sit ipsa non entis goditas. Dicitur, d. nro 12. huius

qd n̄ hiat suam q̄oditatem, q̄d n̄ hiat suam
 affectionem. Negat tr̄ istia, qd ad illius p̄mōm nego Maior falsa
 n̄ ē ut p̄t exp̄ssae minori nam bonitas dicitur n̄ in re put̄:
 ducatur s̄ueniens alteri ut dicimus: Et in re put̄ i s̄ueniens si:
 bi: I. put̄ hiat in se s̄uenientem affectionem cum rū ad appetitum
 cuius alteri agere put̄ p̄ se ieu. I. sōt sit in se bona n̄ u.
 Sit bona alterius.

Oppone & apiee Juanij. Ad latr boni

qd alioi n̄ sit s̄ueniens. q̄. Bonum honestum ē s̄ueniens n̄ ro:
 ali, bonum delectabile n̄ sensitivo. Bonu. utile n̄. illi, cui atole:
 tatem patit: q̄. Bonum put̄ s̄ueniens alioi ē entis p̄p̄t. q̄.
 istiam, q̄. neq; dubius tm̄ m̄j. Latr boni, i. iste, alijs c̄tib; bonis
 inse p̄e fido rei in se n̄ ā p̄p̄t entis ut dicimus q̄. sit bo:
 nitas alijs. I. Bonum put̄ ē s̄ueniens alioi.

Dicendo ante nullu. n̄ datu. enq̄d n̄ sit

Bonum alioi em̄ illem rām, em̄ ipm̄ ē in se bonum T̄. q̄. ant̄
 adiuu. Dei ē in se T̄ physica entis bona. T̄. situ q̄dlibet t̄sequens
 deontatij; q̄. sunt p̄ficiis carum affuentium T̄. subtiliorum: negan:
 do tr̄ istiam q̄. bonum s̄ueniens alioi ē carentia c̄tis actualis
 x. illi bonum erat ei si natura n̄ fuisset alioi. Et tr̄ n̄ ē entis
 p̄p̄t q̄. debet ei alijs possituum, T̄ p̄c̄ de ente p̄dicari si in
 sc̄nto talis p̄p̄t s̄c̄ntrari.

Capit. 5^m

De deuioē falsitate et malitia.

Falsitas esti medius pietatis unitatis veritatis. Comitati habebit
agudent deuioē falsitas et malitia q̄ ead et seu apuditorum de hī
tribus unitatis lumen. Ita i. q̄ it deuioē apuditorum unitatis pietatis
q̄. P̄t iē negotiorū unitatis de falso dīg. 4. Nihil subiectioē 2. nō.
P̄t q̄ unitas et deuioē entiō ostenditrix aponuntur: et q̄ aponuntur
ostenditrix sunt alterum positivum, alterum negativum: q̄ in uni
tate sit q̄ positivum ut discernat a negativo. Deuioē in unitate est
negativum.

Dicit 1. si deuioē sit negotiorū unitatis, en
tū sit unum sit deuioē: abq̄ enī q̄ eālīg albus n̄ eā unum
et tū n̄ eā deuioē: q̄ deuioē n̄ eā negotiorū unitatis. P̄t distinguendo
mai. sedendo si intelligatur de unitate et deuioē semper in ead
genera: negando si intelligatur in deuioē.

Dicit 2. enī q̄ eā physice unum illi
hunc aē physice deuioē si in p̄t physice hīc deuidenti cum
tū n̄ eā unum. Item q̄ eā unum satis: n̄ eā metu deuioē. Ita
igit̄ unum p̄cūn illi albus n̄ eā plura p̄posita p̄cūn: et un
rē unioē in albedinem: sed tū n̄ eā unum unitate q̄ de
deuioē q̄. Ita huc entia p̄cūn q̄ hanc suas unitates p̄cūlē
q̄. Ita unum albedo aliud: un̄ sit haec ergo et unum
deuioē; si unum et deuioē sumantur in ead genera et n̄ indistin
Ora 2. q̄ sit falsitas apuditorum unitatis

252

tati apicata est ^{ad} falsitatem, et negatio veritatis per se
dicit apicata veritatem, et negatio g^o falsitatem apicata veritatis
transendentis est negatio. Et nescire et negligere per se dicit
negatio. Dicitur in 2^a de cetero est enim apicata a m^o

falsum, atque falso est illius negatio. Deinde est affirmari: g^o falsitas
est negatio veritatis. Hoc nescire. Et de auctoritate affirmari, posse
in auctoritatem dicit affirmari. Et ita falsum auctoritatem.
De cetero non est enim apicata verum est falsum auctoritatem.

Pro distinguendo prae*dictis*, secundo deinceps
naturam eiusdem ab illo. Dicitur de cetero de unitate et falsi-
tate de falsitate. Dicitur genitivus negationis de unitate et falsi-
tate eiusdem genitivus. Nam de auctoritate affirmari veritas auci-
tolat, falsitas auctoritatem, et aurum: et falsitas aurum non
affirmit veritatem auctoritatem, sed veritatem negari: non nullum dat
enim quod ita falsitas falsitatem non est, non nullum dat enim se
de auctoritate auctorum: id est nominis auctoritatem, non auctoritatem
reipugnat veritati auctoritatem. Quod si aliozdatibus in suam rem
reponeret.

Contra 3°. dicit meditatio apicata veritatis

apicata est. Dicit negacionem veritatis transendentis ab enim
falsum in aliis g^o t. Unum non datur in verum non nullum nate potest
apicata veritatis nisi de transendentali. Et nullum datur enim quod in
se habet negacionem veritatis. Et si appetit non potest g^o nullum datur enim

45

Et hanc apertum bonitatis transcendentali.
Dicitur nam malum non est malum natae aperte
bona nati; ab omnibus enim malum non est aperte bona nata; ergo
dicimus nullum esse malum natae apertum bonitati. Dicitur
nunquam nisi secundum significat de bona nata simpliciter integrum
facies. Similiter id non significat de bona nata simpliciter
integritate ipsius natae. Constante autem affectu aperte non
dicitur nisi secundum significat de bona nata simpliciter integrum.

Dicitur deinde quod natae aperte debent habere rationem regis etiam
quod non sit negare facies nisi in intellectu apertam bonitatem trans-
cendentali speciei entis. Ad hanc dicitur alioz ente prius dicimus
facies integrum. Et hoc dicitur in talibus quoniam hoc istud
aperte bonum bonitate transcendentali significat unam.

Hoc de ente natae aperte debet dicere
sicut dicit aperte. In loco et tractat. citata. quod plurima de-
putata adiunxit; cum hoc posse significare aliquid
sit. ad placitum. Hoc expositum est indicare; idcirco dicit.
et si ligare negligit ut patet. Et hoc intermixtum ad faciem theo-
logiam cui nostra natae theologia gaudet famulorum. In laudem
gloriantis illius parvilinea nra extenuatur. Dicitur laus nostra
principij ab aliis. Et in honorem Deipara incipiens et vigilis hic
litteris beatatus dicitur referatur.

Et hoc libellus invenit in libro de laude
et gloriatis filii domini nostri Iesu Christi. In medietate
in quoque libro filii domini nostri Iesu Christi. Et hoc libellus invenit
in libro de laude et gloriatis filii domini nostri Iesu Christi. Et hoc libellus invenit
in libro de laude et gloriatis filii domini nostri Iesu Christi.